

Sygn. akt VIII Pz 19/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Grzegorz Tyrka

Sędziowie: SSO Teresa Kalinka

SSR (del.) Anna Capik-Pater

po rozpoznaniu sprawy w dniu 29 maja 2017r. w G.

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie I. P.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Z.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, wynagrodzenie urlopowe

na skutek zażalenia pozwanej

od postanowienia Sądu Rejonowego w Z.

zawartego w punkcie 4 wyroku

z dnia 20 lutego 2017 r. sygn. akt IV P 514/11

p o s t a n a w i a:

1. zmienić punkt 4 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1 860 zł (tysiąc osiemset sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie;
3. zasądzić od powoda na rzecz pozwanej kwotę 197,62 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych i sześćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu zażaleniowym.

(-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Grzegorz Tyrka (-) SSR (del.) Anna Capik-Pater

Sędzia Przewodniczący Sędzia

VIII Pz 19/17

UZASADNIENIE

Powód I. P. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w Z. kwoty 12 000 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych wraz z ustawowymi odsetkami, kwoty 7 000 zł tytułem wynagrodzenia urlopowego wraz z ustawowymi odsetkami, kwoty 1 400 zł tytułem „dopłaty do pensji urlopowej”, zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na swoją rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 20 lutego 2017 roku Sąd Rejonowy w Z. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 231,41 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych wraz z ustawowymi odsetkami, kwotę 189,64 zł tytułem wynagrodzenia urlopowego wraz z ustawowymi odsetkami i oddalił powództwo w pozostałym zakresie. Nadto, Sąd Rejonowy w Z. odstąpił od obciążenia powoda kosztami procesu.

Sąd I instancji orzekł o kosztach procesu na podstawie art.102 k.p.c. Sąd I instancji odstąpił od obciążania powoda kosztami procesu, kierując się zasadą słuszności. W chwili składania pozwu, powód nie miał dostępu do dokumentacji płacowej, jak również nie wiedział, jakie składniki zostały wliczone do premii przez jego byłego pracodawcę.

Pozwana wniosła zażalenie na rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu, tj. odstąpienia od obciążenia powoda kosztami postępowania (pkt 4 wyroku).

Pozwana domagała się zmiany zaskarżonego postanowienia (pkt 4 wyroku) i zasądzenie na swoją rzecz od powoda kosztów procesu, w tym 2 400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego; nadto, kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Pozwana wniosła o stwierdzenie przez Sąd II instancji oczywistego naruszenia prawa i zwrot pozwanej całej uiszczonej opłaty od zażalenia na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 1) ppkt e) ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Pozwana zarzuciła zaskarżonemu orzeczeniu naruszenie przepisów postępowania cywilnego, a to:

- a) art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 316 § 1 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na niezasądzeniu od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 2 400 zł,
- b) art. 102 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że jeśli powód nie wiedział jakie składniki zostały wliczone przez jego byłego pracodawcę do premii, to tym samym uznać należy to za wypadek szczególnie uzasadniony, wobec czego zachodzą przesłanki do nieobciążania strony kosztami.

Odwołując się do orzecznictwa Sądu Najwyższego, pozwana podała, że zastosowanie art. 102 k.p.c. dotyczy wypadków szczególnie uzasadnionych, które powodują, że zasądzenie kosztów na rzecz wygrywającego przeciwnika w całości, a nawet w części, byłoby sprzeczne z powszechnym odczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współżycia społecznego (postanowienie z dnia 17 kwietnia 2013 roku, w sprawie V CZ 132/12). Strona przegrywająca sprawę jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne dla celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Decydujące zatem znaczenie ma wynik procesu, a nie jego poszczególnych etapów (postanowienie z dnia 3 marca 2016 roku, w sprawie II UZ 52/15). Pozwana podała, że niewiedza powoda w zakresie składników wynagrodzenia za pracę nie stanowi podstawy do odstąpienia od obciążenia go kosztami procesu. Pozwana dodała, że była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, który czynnie uczestniczył w procesie trwającym 6 lat.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

zażalenie pozwanej zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji w pkt 4 wyroku odstąpił od obciążenia powoda kosztami procesu na mocy art. 102 k.p.c. Pozwana uznała, że nie zachodzą okoliczności przewidziane w art. 102 k.p.c. i zastosowanie winien znaleźć przepis art. 98 k.p.c.

Rację ma pozwana, że nie zachodzą przesłanki, o których stanowi art. 102 k.p.c.

Należy podnieść za Sądem Najwyższym, iż wyjątek od zasady ponoszenia kosztów za wynik sprawy przewiduje art. 102 k.p.c., który pozwala w szczególnie uzasadnionych wypadkach na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów lub nieobciążenie jej w ogóle kosztami; nadto przepis art. 102 k.p.c. nie może być rozszerzająco wykładany

i wyklucza uogólnienie, a może być stosowany w zależności od konkretnego przypadku (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 1981 roku sygn. akt IV PZ 11/81,

LEX nr 8307). W niniejsze sprawie nie zachodzi okoliczność odstąpienia od poniesienia przez powoda kosztów postępowania w całości. Powód, wytaczając powództwo był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, korzystał z fachowej pomocy prawnej i mógł ocenić szanse wygrania procesu. Sąd II instancji stoi na stanowisku, że sam fakt, iż sprawa jest z zakresu prawa pracy nie uzasadnia zwolnienia powoda od kosztów zastępstwa procesowego, które poniosła strona pozwana. Zwolnienie z tego tytułu powoda od kosztów procesu naruszałoby zasadę równości stron w postępowaniu sądowym i oznaczałoby, że w każdym postępowaniu ze stosunku pracy, pracownik byłby w uprzywilejowanej pozycji na wypadek przegrania postępowania. Pozwana była zaangażowana w niniejszym postępowaniu i czynnie uczestniczyła w procesie, wykazując niezasadność roszczenia powoda przez okres 6 lat.

Orzekając o kosztach postępowania, jakie poniosły strony, należało wziąć pod uwagę art. 98 k.p.c., bowiem pozwana wygrała postępowania w całości (97,94%).

Pierwotna wartość przedmiotu sporu wynosiła 20 400 zł. Pozwana wygrała postępowanie. Strony były reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników. Stawka minimalna wynagrodzenia adwokata, radcy prawnego w postępowaniu przed Sądem I instancji wynosi 1 800 zł (§ 6 pkt 5, § 11.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, j.t. Dz.U. z 2013 roku, poz. 490 ze zm. oraz § 6 pkt 5, § 12.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, j.t. Dz.U. z 2013r roku, poz. 461 ze zm.).

Koszty strony pozwanej wyniosły 1 860 zł, na które składają się: 1 800 zł – wynagrodzenie pełnomocnika, 30 zł – opłata od apelacji od wyroku wstępnego, 30 zł – opłata od skargi kasacyjnej.

Na podstawie w/w rozporządzeń oraz art. 98 k.p.c. w związku z art. 386 § 1 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c. zmienić pkt 4 wyroku poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1 860 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, oddalając zażalenie w pozostałym zakresie.

Pozwana wygrała postępowanie zażaleniowe w 77,5% (1 860 zł : 2400 zł).

Koszty pozwanej w postępowaniu zażaleniowym wyniosły 255 zł, na które składają się – 225 zł wynagrodzenie pełnomocnika (§ 2 pkt 3, § 9 pkt 2, § 10.2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych Dz.U. z 2015 roku, poz. 1804 ze zm.) oraz 30 zł tytułem opłaty od zażalenia.

Na podstawie w/w rozporządzeń oraz art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 k.p.c. należało zasądzić od powoda na rzecz pozwanej kwotę 197,62 zł (77,5% z 255 zł).

Oczywiste naruszenie prawa w rozumieniu art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. e) ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz.U. z 2016r., poz. 623) musi mieć charakter kwalifikowany, czyli musi być widoczne prima facie, a stwierdzenie takiego naruszenia przez sąd odwoławczy musi nastąpić w związku z uwzględnieniem środka, musi być wyraźne i nie można go domniemywać. Nie każde uwzględnienie środka odwoławczego następuje z powodu oczywistego naruszenia przepisów prawa. Może ono nastąpić, jak w niniejszej sprawie, także wskutek błędnej wykładni przepisów, tak więc samo wydanie przez Sąd II instancji orzeczenia uwzględniającego środek odwoławczy, nie oznacza, że orzeczenie Sądu I instancji zapadło wskutek rażącego naruszenia przepisów.

(-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Grzegorz Tyrka (-) SSR (del.) Anna Capik-Pater

Sędzia Przewodniczący Sędzia